

قانون پیشگیری از وقوع جرم

تهیه و تنظیم توسط سایت موسسه حقوقی داد و مهر قانون مدار

مصوب ۱۳۹۰/۰۶/۰۷

ماده ۱

پیشگیری از وقوع جرم عبارت است از پیش بینی، شناسایی و ارزیابی خطر وقوع جرم و اتخاذ تدابیر و اقدامات لازم برای از میان بردن یا کاهش آن.

ماده ۲

در اجرای وظایف مندرج در ماده (۴) این قانون، شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم با اعضای زیر تشکیل می شود:

۱- رئیس قوه قضائیه (رئیس شورا)

۲- معاون اول رئیس جمهور (نائب رئیس)

۳- نائب رئیس اول مجلس شورای اسلامی

۴- معاون اول رئیس قوه قضائیه

۵- دادستان کل کشور

۶- رئیس سازمان بازرسی کل کشور

۷- وزیر کشور

۸- وزیر اطلاعات

۹- معاون حقوقی رئیس جمهور

۱۰- وزیر دادگستری

۱۱- وزیر امور اقتصادی و دارایی

۱۲- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی

۱۳- وزیر آموزش و پرورش

۱۴- فرمانده نیروی انتظامی

۱۵- فرمانده نیروی مقاومت بسیج

۱۶- رئیس سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران

۱۷- رئیس دیوان محاسبات کشور

۱۸- رئیس کمیسیون قضائی و حقوقی مجلس شورای اسلامی

۱۹- رئیس کمیسیون اصل نودم (۹۰) مجلس شورای اسلامی

۲۰- رئیس سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور

۲۱- رئیس ستاد امر به معروف و نهی از منکر

۲۲- وزیر یا رئیس نهاد ذی ربط حسب موضوع به تشخیص رئیس شورا

۲۳- یکی از معاونان رئیس قوه قضائیه به انتخاب ایشان به عنوان دبیر شورا

تبصره - دبیر شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم می تواند به تناسب موضوعات مطروحه در این شورا صاحب نظران، کارشناسان و نمایندگان دیگر نهادها و سازمانها را بدون حق رای دعوت کند.

ماده ۳

در اجرای وظایف زیر، شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم تشکیل می شود:

۱- تقسیم کار ملی در چهارچوب وظایف و ماموریت های قوای سه گانه کشور و اتخاذ تدابیر مناسب برای هماهنگی و توسعه همکاری بین دستگاه های مسوول در امر پیشگیری

۲- تعیین راهبردها، سیاست های اجرایی و برنامه های ملی پیشگیری از وقوع جرم در چهارچوب قوانین و سیاست های کلی نظام

۳- بررسی و تصویب برنامه‌های کلان برای گسترش فرهنگ، ایجاد زمینه‌های مشارکت مردم و نهادهای دولتی و غیردولتی در امر پیشگیری از وقوع جرم و حمایت از آنها

۴- بررسی و اتخاذ تصمیم جهت شناسایی زمینه‌ها و علل وقوع جرم، کاهش آسیب‌های اجتماعی و ارزیابی نتایج اجرای طرحها و برنامه‌های ملی پیشگیری، سنجش و پیگیری عملکرد نهادهای مسوول در این زمینه

۵- اتخاذ سیاست‌های موردنیاز در جهت حمایت از بزهدیدگان و محکومان و خانواده آنان و اصلاح و جامعه‌پذیری محکومان و برخورداری آنان از زندگی شرافتمندانه

تبصره - شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم حداقل در هر فصل یک بار تشکیل جلسه خواهد داد.

ماده ۴

مصوبات شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم صرفاً با توافق و امضای سران سه قوه در چهارچوب قوانین، لازم‌الاجراء می‌باشد.

تبصره ۱- پس از ارسال مصوبات شورای عالی برای روسای قوا، در صورتی که، عدم تایید و یا امضای مصوبه حداکثر طی دو ماه اعلام نشد، به منزله تایید می‌باشد.

تبصره ۲- رئیس‌جمهور موظف است مصوبات شورای عالی را پس از طی مراحل قانونی، ابلاغ و برای اجراء در اختیار مسوولان بگذارد. مصوبات مربوط به نیروهای مسلح پس از اخذ موافقت فرماندهی کل قوا قابل اجراء خواهد بود.

تبصره ۳- مصوبات شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم پس از توافق و امضای سران سه قوه حداکثر ظرف مدت پانزده روز به تمام دستگاهها ابلاغ می‌شود.

ماده ۵

برای انجام وظایف زیر، دبیرخانه شورای عالی در قوه قضائیه تشکیل می‌شود:

۱- پیگیری اجراء مصوبات ابلاغی شورا

۲- انجام تحقیقات و پژوهش‌های مورد نیاز برای آسیب‌شناسی علل وقوع جرم و راههای پیشگیری از آن از طریق نهادهای تحقیقاتی در قوای سه‌گانه و مراکز پژوهشی دانشگاهی و در صورت نیاز انجام تحقیقات مذکور به صورت مستقل و تهیه و انتشار گزارش‌های آماری ادواری و سالانه

۳- شناسایی راههای جلب مشارکت مردمی و حمایت از سازمانهای مردم‌نهاد و نهادهای غیردولتی در امر پیشگیری از وقوع جرم در چهارچوب قوانین و مقررات و مصوبات شورا

۴- دریافت آمار و اطلاعات مرتبط با وظایف شورا از دستگاهها و نهادهای ذی‌ربط جهت تجزیه و تحلیل آنها و ارائه گزارش به شورا

۵- تهیه و تدوین پیش‌نویس سیاست‌های اجرائی و برنامه‌های ملی پیشگیری از وقوع جرم و اخذ گزارش و جمع‌بندی نتایج اجرای طرحها و برنامه‌های ملی جهت ارائه به شورا

۶- انجام امور دبیرخانه‌ای و سایر امور محوله از سوی شورا

ماده ۶

هر یک از قوا موظفند با استفاده از ساز و کارها و ساختارهای خود نسبت به تحقیق و مطالعه درباره علل وقوع جرم و راههای پیشگیری از آن اقدام نمایند و نسخه‌ای از نتایج به دست آمده را برای شورای عالی پیشگیری از وقوع جرم ارسال کنند.

قانون فوق مشتمل بر ده ماده و هفت تبصره که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ هفتم شهریور ماه یکهزار و سیصد و نود به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده بود، در تاریخ ۲۱/۶/۱۳۹۴ از سوی مجمع تشخیص مصلحت نظام با اصلاحات کلی در شش ماده و پنج تبصره موافق با مصلحت نظام تشخیص داده شد.